

for et Par Aftener siden her i Tinget, og hvorunder min Partifælle, det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen fremdrog denne Sag. Han har ligesom jeg baade mundtligt og skriftligt hævdet, at der blev sendt Varer fra Svendborg Andelssvineslagteri med et udenlandsk Skib. I den Anledning udtalte det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), henvendt til det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen: „Det ærede Medlem udtalte, at Hr. Theilmann, som var Formand for det Udvalg, der var nedsat af Landboforeningerne, og som netop gjorde, hvad det kunde, for at holde sig neutralt i den store Arbejdsstrid, havde ladet det Slagteri, han var Formand for, bruge udenlandske Skibe ved Forsendelsen af sine Varer. Jeg tillod mig at sige, at det var ikke sandt.“ Saaledes lød ifølge Rigsdagstidende det ærede Medlems Ord for et Par Aftener siden her i Tinget. I Dag har det ærede Medlem maattet erkende, at der er sendt Varer fra Svendborg Andelssvineslagteri med udenlandsk Skib over Hamborg til England. Naar det ærede Medlem forleden afbrød det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen med Tilraabet: Det er ikke sandt, og naar han senere gentog dette fra Talerstolen her, forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) skylder min Partifælle, det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen en Undskyldning.

Lauritz Laursen: Maa jeg blot have Lov til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Ved Arden Station er der et meget uheldigt Forhold; som det er nødvendigt hurtigst muligt at søge afhjulpet. Ad en Vej, der skærer Banen, er der en meget stærk Trafik, en Trafik saa omfattende, at der undertiden ved de forskellige Togkrydsninger holder 20—30 Hestekøretøjer foruden Biler, Cyklister og Fodgængere paa hver sin Side af Banen, og dette gentager sig flere Gange om Dagen. Det er jo højt ubehageligt, samtidig med at det er et stort Tidsspilde for de Mennesker, som det gaar ud over. Der har ved denne farlige Overskæring fundet Ulykker Sted, og selv om de ikke har kostet Menneskeliv, har de dog medført, at Mennesker er blevet Krøblinge for Livstid. For ganske nylig, vist i sidste Uge, stod man atter overfor en Ulykke, som dog i sidste Øjeblik ved Resoluthed fra en Mands Side heldigvis blev afværget. Ikke alene af trafikale Grunde, men ogsaa og ikke mindst som en Betyggelse for Menneskers Liv og Lemmer mod, at saadanne Tilfælde skal

gentage sig, er det højt paakrævet hurtigst muligt at gennemføre den Tunnel, som længe har været paa Tapetet, men hvis Paabegyndelse endnu ikke har fundet Sted. Ved en i Fjor stedfunden Henvendelse til den højtærede Minister blev der afgivet et, endog skriftligt, Løfte om, at Arbejdet skulde blive paabegyndt til næste Foraar, altsaa i Foraaret 1926. Jeg imødeser med Forventning og Forhaabning, at dette Løfte til den Tid bliver indfriet.

Jeg har dernæst et Par Henvendelser til den højtærede Landbrugsminister angaaende den i mange Tilfælde meningsløse Kontrol, der bliver udøvet under Mund- og Klovesygeepidemien. Jeg har alle Dage været en Tilhænger af en effektiv Kontrol, en Kontrol, der blev gennemført efter et bestemt System og efter nogenlunde ensartede Regler Landet over. Den Kontrol, som jeg paa nært Hold har haft Lejlighed til at lære at kende, og som udøves gennem den stedlige Politikreds derhjemme, kan nærmest betegnes som en Karikatur af en effektiv Kontrol, idet det politimæssige Tilsyn og de Instrukser, der gives af vedkommende ekstraordinære Politibetjent — den ordinære kan ikke overkomme dette Arbejde —, ofte gaar ganske paa tværs af den tilsynsførende Dyrlægens Instrukser og Afgørelser. Maa jeg have Lov til at referere et enkelt Tilfælde, der illustrerer min Opfattelses Rigtighed. En Mand i mit Hjemms umiddelbare Nærhed, som, ca. 4 Uger efter at Sygdommen var konstateret, havde faaet rengjort første Gang baade i Stald og i Svinehus, gav sig umiddelbart derefter til at køre Gødning ud, vel at mærke af den Gødning, som var til Stede, før Mund- og Klovesygeepidemien blev konstateret, og fra hvilken den smittede Gødning havde været stærkt isoleret. Det stedlige Politibetjent, der den Dag kom til Stede, nedlagde bestemt Forbud imod, at Udkørsel af Gødning fandt Sted, og vedkommende Mand rettede sig selvfølgelig derefter. Dagen efter, eller i alt Fald ganske kort Tid derefter, kom den tilsynsførende Dyr læge, og hans Afgørelse blev, da Manden henvendte sig til ham om dette Spørgsmaal, ganske modsat Politibetjentens, idet han gav Manden Tilladelse til at fortsætte med Gødningsudkørselen med Tilføjelse af den Bemærkning: dette Spørgsmaal rager jo slet ikke Politibetjenten, det henhører ganske under det veterinære Tilsyn! Nu vil jeg gerne spørge: Hvad kommer der ud af en saadan Kontrol, hvad bliver Resultatet af et saadant Tilsyn, der er saa afgjort modsat i sine Afgørelser? I Stedet for at det skulde være vejledende,